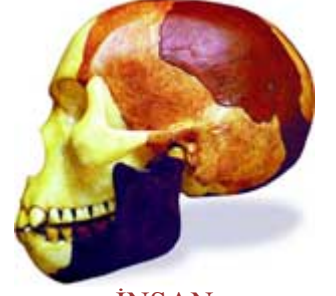

Pitdown Adamı sahtekarlığı

Ünlü bir doktor ve aynı zamanda da amatör bir paleontolog olan Charles Dawson, 1912 yılında, İngiltere'de Pitdown yakınlarındaki bir çukurda, bir çene kemiği ve bir kafatası parçası bulduğu iddiasıyla ortaya çıktı. Çene kemiği maymun çenesine benzemesine rağmen, dişler ve kafatası insaninkilere benziyordu. Bu örnekler "Pitdown Adamı" adı verildi, 500 bin yıllık bir tarih biçildi ve çeşitli müzelerde insan evrimine kesin bir delil olarak sergilendi. 40 yılı aşkın bir süre, üzerine birçok bilimsel makaleler yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Pitdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı.[181](#)

İNSAN KAFATASINA ORANGUTAN ÇENESİ:

Bilim dünyasını 40 yılı aşkın bir süre aldatan Pitdown Adamı fosili, gerçekte evrimcilerin iki ayrı parçayı biraraya getirerek yaptıkları bir bilim sahtekarlığıydı.

Ünlü Amerikalı paleoantropolog H. F. Osborn da 1935'te British Museum'u ziyaretinde, "*doğa sürprizlerle dolu; bu, insanlığın tarih öncesi devirleri hakkında önemli bir buluş*" diyordu.[182](#)

Sahte fosile dayanılarak çizilen Pitdown Adamı

1949'da ise British Museum'un paleontoloji bölümünden Kenneth Oakley yeni bir yaş belirleme metodu olan "flor testi" metodunu, bazı eski fosiller üzerinde denemek istedi. Bu yöntemle, Pitdown Adamı fosili üzerinde de bir deneme yapıldı. Yapılan testte Pitdown Adamı'nın çene kemiğinin hiç flor içermediği anlaşıldı. Bu, çene kemiğinin toprağın altında birkaç yıldan fazla kalmadığını gösteriyordu. Az miktarda flor içeren kafatası ise sadece birkaç bin yıllık olmalıydı.

Flor metoduna dayanılarak yapılan sonraki kronolojik araştırmalar, kafatasının ancak birkaç bin yıllık olduğunu ortaya çıkardı. Çene kemiğindeki dişlerin ise suni olarak aşındırıldığı, fosillerin yanında bulunan ilkel araçların da çelik aletlerle yontulmuş adı birer taklit olduğu anlaşıldı.[183](#)

Weiner'in yaptığı detaylı analizlerle bu sahtekarlık 1953 yılında kesin olarak ortaya çıkarıldı. Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmişti. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelenmişti. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kayboluyordu. Sahtekarlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark, "*dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için, yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış olabilir?*" diyerek şaşkınlığını gizleyemiyordu.[184](#)

Tüm bunların üzerine "Pitdown Adamı", 40 yılı aşkın bir süredir sergilenmekte olduğu British Museum'dan aliecele çıkarıldı.

181. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59.

182. Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, April 5, 1979, s. 44.

183. Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S., "Pitdown", Meydan Larousse, cilt 10, s. 133.

184. Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, April 5, 1979, s. 44.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/pitdown-adami-sahtekarligi>